

ZPRAVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav

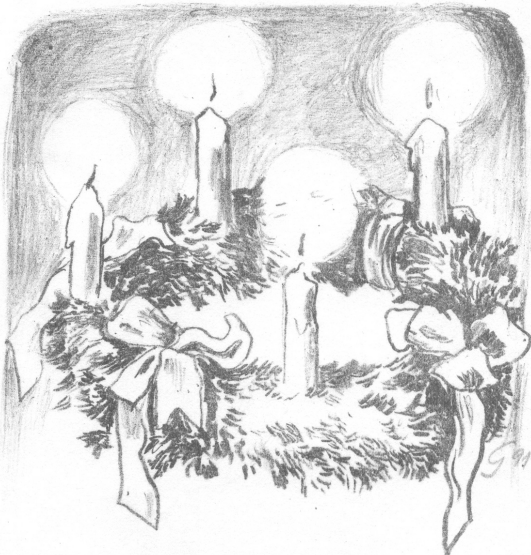
Prosinec 2023

ADVENTNÍ VĚNEC

Věneček upletený z jehličí, především z jedlových větví, ozdobený čtyřmi svíčkami a fialovými nebo červenými stuhami, je dnes už běžnou výzdobou nejen našich kostelů. Pořizovat si věneček na začátku Adventu bývá dnes běžným zvykem skoro ve všech rodinách, neboť jej považujeme za příhodnou dekoraci předvánoční doby. Je to pouze další ozdoba prostoru, nebo má i hlubší, duchovní význam?

Když se podíváme na dějiny tohoto hezkého předmětu, překvapí nás, že se nejedná o staletou tradici. Vždyť letos uplyne jen 188 let od jeho prvního rozsvícení. Etnografům někdy nestačí pouze takto „krátká“ historie tohoto symbolu Adventu, proto někteří poukazují na jeho souvislost s bavorským zvykem budování pyramid ze svící tzv. Paradeisl (Paradeiser, Paradeiserl). Jiní sahají po duchovním významu stromu, jako symbolu lidského života, nebo větviček, které v zimě rozkvetly, neboť byly v domech v teple, a byly tedy stále zelené. Důvody vzniku adventního věnce nás však vždy nakonec přivedou k tomu základnímu – do hloubi srdce, spíše než k vědecky pojaté logice.

Historie adventního věnce nás přivádí na předměstí města Hamburku, do domu péče o opuštěné děti „Rauhen Haus“, který vedl německý evangelický pastor a teolog

Johann Heinrich Wichern (+ 7. 4. 1881). Ten usiloval mezi věřícími o obnovu křesťanského způsobu života, tzv. vnitřní misii. Jeho dílem byly „vesnice dětí“, kde se se svými spolupracovníky věnoval opuštěným dětem a mládeži. Vyučoval je profesně, ale velký důraz kladl také na duchovní rovinu. Wichern chtěl připravit mládež na slavení narození Páně a proto připravil na dobu Adventu speciální katechezi.

V roce 1833, v sobotu před první nedělí adventní o 16. hodině, když se v sále shromáždila mládež na modlitbu, zapálil první svíci na velkém svícnu, který zhotovil jeho známý. Mládež pak ozdobila stěny sálu větvíčkami z jedle. Vedle svícnu také položili jedlové větve do tvaru kříže. Každý den se pak všichni scházeli u tohoto svícnu na modlitbu, jenž pozůstávala ze čtení Božího slova, jeho výkladu, zpěvu adventních písní, reflexe a modliteb. Přitom se vždy zapalovala další svíce, v neděli větších rozměrů. Zde je nutné připomenout, že v rámci obnovy národního ducha v Německu v 19. století, se především u mládeže objevil sentiment – návrat k přírodnímu kultu vycházejícího z germánské mytologie, což bylo zapalování ohňů v různých dobách během roku. Zároveň se hodně uplatňovalo zdobení květy, věnci či svícemi a nosily se pochodně. Tyto tradice určitě nebyly přímým předchůdcem adventního věnce, ale příznivě přispěly k jeho vzniku. Zvyk zavěšovat věnec před svátky narození Pána se rychle rozšířil v protestanských oblastech.

Příklad hanzovního města, totiž slavit dobu adventu pod věncem s rozžatými svícemi, rychle převzal dům sirotků Tegel v Berlíně. To začalo ovlivňovat i pojetí doby před Vánocemi jako období štěrnosti, spojené s pomocí bližním. U mnoha adventních věnců se konaly dobročinné sbírky. Věnec postupně dostal formu kruhu a počet jeho svící se upravil na definitivní čtyři. Ve 30-tých a 40-tých letech 20. století se adventní věnec stává populárním i v katolické církvi v Německu a Rakousku. Patrně prvním oficiálním byl věnec zavěšený o Adventu v kostele svatého Sylvestra v Mnichově v roce 1930 nebo 1931. Od roku 1937 se v Mnichově konalo požehnání věnců, přinesených rodinami, kde v soukromí vznikla tradice slavit u něj domácí duchovní prožívání Adventu. Byl to i důsledek první světové války, kdy přes vojenské lazarety a nemocnice došlo k rozšíření zvyku zapalovat na adventním věnci svíce.

Adventní věnec má i navzdory své „krátké“ existenci zajímavou symboliku. Při pohledu na něj vnímáme neustálý Advent, který nás s pominutelným světem vede k eschatologii, k věčnosti z našeho času. Čtyři svíce představují čtyři věže, které symbolizují Svaté město. Zde je také na místě obrátit svůj pohled na 21. kapitolu Zjevení apoštola Jana, kde jsou svíce rozmístěny ve tvaru čtverce.

Významnou součástí věnce jsou svíce, neboť Bůh je tvůrcem světla, světlo je darem Boha, Kristus je pro svět světlem, zjevení Krista jako světlem světa, věřící jsou děti světla. Vycházející z evangelisty Jana shrneme: Světlo – život –

Kristus – věřící – Bůh (Jan 1, 1-17). Umocňování světla skrze postupné zapalování svící na věnci pak jasně zaznívá ve slovech proroka Izaiáše: „Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo.“ (Iz 9,1)

Tradičně jsou na adventním věnci čtyři svíce (nebo především v západní Kruhový tvar věnce představuje kruhový tvar země, kosmos, který očekává svého Spasitele, zároveň je symbolem samotného Boha, který je bez začátku a konce, je věčný. Tím, že se věnec žehná na začátku liturgického roku je to i „věnec roku dobrého Boha“. Světlo čtyř svící poukazuje na pravdivé světlo, na narození Ježíše. Jeho zelená barva je také symbolikou liturgického roku – zelená je barvou naděje. Zelené větvičky značí život a společenství. Věnec je znakem naděje, že vítězstvím je život, ne smrt a temnota. Věnec je i symbolem jednoty křesťanů, kteří setrvávají na modlitbách a s radostí očekávají Spasitele, je znakem Toho, který má přijít. Příchod Krista se zde nevnímá pouze jako Narození Páně které slavíme každoročně, ale také jakou druhý příchod na konci času. Zelené větve znamenají nekonečný život, jenž vychází ze vzájemného kontaktu Boha a lidí, což je realizace spásy, definitivního vítězství nad hříchem a smrti. Červeno – fialové stuhy adventního věnce znamenají radost nad příchodem Krista, Krále věků, fialová barva připomíná liturgickou barvu Adventu a duchovní morální přípravu, kdy ve svém nitru připravujeme prostor pro příchod Boha.

Evropě také pět, kdy pátá je uprostřed věnce). Pokud je věnec zavěšen na konstrukci, která vychází ze stojanu, bývá zvykem pátou svící nahrazovat podobiznou Panny Marie. Význam svící vychází jak z Bible, tak z lidové tradice, která chce vyzvednout duchovní hodnoty v člověku. Barva svící může být fialová – barva pokání, postu, očekávání příchodu Krista, jenž na kříži trpěl za hříchy lidstva. Tato barva je na třech svících. Třetí v pořadí může být růžová, jenž znamená podle vstupní antifony z listu apoštola Pavla Filipánům (Flp 4,4.5) radost (Gaudete) nad blízkostí slavnosti Narození Páně. V protestanských zemích se používají červené svíce, neboť symbolizují Krista, jenž prolil svou krev za spásu světa. Tato barva svící se hojně vyskytovala na věncích v oblasti Krušných hor pod vlivem sousedního Saska. Na adventním věnci ale také můžeme vidět svíce modré, které upomínají na královskou hodnost Krista. Pátá svíce je tradičně bílá, zapaluje se na Štědrý den a její barva symbolizuje život Ježíše Krista, ale také ráj.

I když je tradice adventního věnce poměrně mladá, zapalování svící v době adventní má tradici v návaznosti na Roráty. K nim patří rorátní svíce a ke sloužení rorátních mší se váže i tradice zapalování sedmé svíce. V Německu nebo Polsku existovala o Adventu tradice zapalování sedmiramenného svícnu, v němž mnozí spatřovali obraz Jeruzalémského

chrámového svícnu. Jeho smysl ve středověku symbolizoval zapálením jedné svíce za každý stav společnosti (král, biskup, šlechtic, zeman, rytíř, měšťan, rolník), že jsou všichni připravení na soud Boží a setkání s Kristem. Proto se také tyto svícny objevovaly především v katedrálách a významných chrámech. Takový svícen také pro některé symbolizoval sedm radostí Panny Marie.

Adventní čas je poměrně krátký, i když v minulosti trval někde i šest týdnů. Ve svém závěru nabírá slavnostní barvy Božího narození. Věncem tak pomyslně přechází k nejznámějšímu symbolu doby vánoční – vánočnímu stromu.

otec Gabriel

Převzato z časopisu českobudějovické diecéze **Setkání**.

TEN, KTERÝ MÁ PŘIJÍT

Evangelium třetí adventní neděle nám vypráví o Janu Křtiteli, který z vězení posílá své učedníky, aby se Ježíše zeptali: "Jsi ty ten, který má přijít, nebo máme čekat jiného?" Když Jan slyší o Ježíšových skutcích, zmocní se ho pochybnosti, zda je skutečně Mesiášem, či nikoli. Možná přemýšlel o přísném Mesiáši, který přijde a mocně vykoná spravedlnost tím, že potrestá hříšníky.

Ježíš má naopak slova a projevy soucitu vůči všem, v srdci jeho jednání je milosrdenství, které odpouští, takže "slepí znovu vidí, chromí chodí, malomocní jsou očištěni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se zvěstuje evangelium".

Ježíšova odpověď je dodnes aktuální: Ježíš už působí tuto proměnu, jak dokazují znamení, kterým však musíme uvěřit a vydat se na cestu, kterou nám

nabízí. Boží království přichází bez hlasitého lomu (jeho založení bude potvrzeno na kříži!), ale pokud uvěříme, zakusíme, jakou má moc, a svými silami budeme moci napomáhat, aby se náš svět skutečně proměnil.

Blahoslavený je ten, kdo se nepohorší nad „příliš obyčejným“ Mesiášem, ale uvěří, že právě on přináší Boží moc, která proměňuje a zachraňuje tento svět. Každý, kdo v Ježíši poznal Boží lásku k lidem, dává své síly do Božích služeb, přestože si je vědom, že nedokáže osušit všechny slzy tohoto světa. Vždyť pouze Bůh může zachránit svět od zlého.

Jana Křtitele si připomínáme v adventní době. Do tohoto času očekávání, co teprve má přijít, se hodí. Není snad náš život ještě adventem, vírou, očekáváním, trpělivostí a touhou po tom, co není hmatatelné? Nemusíme my křesťané stavět domy pro to, v co "pouze" doufáme a v co věříme? Jako křesťané necháváme s Boží bláhovostí uletět pozemského vrabce ve prospěch holuba na střeše nebes: Pro nebeské království se vzdát peněžních výhod, tělesných požitků, brutálního vymáhání práva.

Jan byl tím, čím my máme být i v našem adventu, trvajícím po celý život. Byl natolik pošetilý, že i vůči státnímu vladaři prohlašoval pravdu. Jak je možné jednat tak málo reálně politicky! Proto teď sedí ve vězení a nikdo ho nedostane ven. Jeho přátelé nezorganizují žádné povstání. I Bůh ponechává sedět svého kazatele v žaláři.

Po celou dobu života prožíváme advent, neboť my křesťané očekáváme toho, který má ještě přijít. Teprve pak nám bude dáno za pravdu. Předtím se však zdá, že má pravdu svět. Oni se budou smát a vy budete plakat, pravil Pán. My též sedíme v žaláři: ve vězení smrti, nezodpovězených otázek, vlastní slabosti, vlastní ubohosti, tísně a tragiky života. Avšak poselství naší víry a naší modlitby chceme každý den podávat vstříc tomu, který přijde soudit živé i mrtvé.

Pastorace.cz

PROČ BŮH PŘIŠEL NA ZEM JAKO DÍTĚ

*Kristus přišel na svět proto, aby se člověk dozvěděl, jak ho Bůh miluje!
(Sv. Augustin)*

Bůh se vtělil.

Daleké se stalo blízké.

Bůh se stal dítětem.

Nyní už nemám strach.

Je-li Bůh dítětem

položeným tam

na slámě v jeskyni,

pak mi už nic

nenahání strach.

Strach mohu mít z čehokoliv,
ale ne z dítěte.
Z dítěte, které hladím
a které se ke mně vine.
Už nemám strach.

Jedinou námahu, kterou musím
vynaložit, je věřit. Věřím-li,
pokračuji tím v procesu, kterým
Ježíš - dítě přichází na svět.

(Carlo Carretto)

Pastýři se vraceli z Betléma, kde se poklonili Ježíškovi narozenému v chlévě. Nesli mu náruče darů a teď se vraceli s prázdnýma rukama. Tedy kromě jednoho z nich, mladičkého pastýře, téměř ještě chlapce. Ten si z betlémského chléva přece jen něco odnesl. Celou cestu tu věc pevně svíral v dlani.

Ostatní by si toho ani nevšimli, kdyby se kdosi nezeptal: „Co to máš v ruce?“ „Stéblo slámy,“ odpověděl mladík. „Vzal jsem si ho z jesliček, ve kterých leželo to dítě.“ „Stéblo slámy,“ ušklíbili se ostatní. „Takové smetí! Zahod' to!“ Mladý pastýř rozhodně zavrtěl hlavou. „Kdepak,“ namítl, „já si ho schovám. Pro mě je to znamení, připomíná mi malého Ježíška. Pokaždé, když ho vezmu do ruky, vzpomenu si na něj i na to, co o něm řekli andělé.“

Druhý den si pastýři mladíka znovu začali dobírat: „Co jsi udělal s tím stéblem?“ Mladík jim ho ukázal. „Pořád ho nosím u sebe.“ „Zahod' to, k ničemu ti není.“ „Ne. Má velkou cenu. Ležel na ní Boží Syn.“ „A co má být? Důležitý je přece Boží Syn, a ne kus slámy.“ „Mýlíte se. Velkou cenu má i ta sláma. Na čem jiném by ležel, když je tak chudý? Boží Syn potřeboval trochu slámy. To mě

poučilo, že Bůh potřebuje i obyčejné lidi a věci. Potřebuje nás, kteří nemáme velkou cenu, kteří toho moc nevíme."

Stéblo jako by mělo pro toho pastýře čím dál větší význam. Na pastvě ho často držel v ruce, vzpomínal na slova andělů a byl šťastný, že má Bůh tolik rád lidi, že se stal stejně malým jako oni. Pak mu však jeden z jeho druhů vytrhl stéblo z ruky a rozhořčeně vykřikl: "Dej už s tím zatraceným stéblem pokoj! Bolí nás z těch hloupostí hlava!" Stéblo vztekle zmačkal a zahodil.

Mladík klidně vstal, zvedl stéblo ze země a opatrně narovnal. "Vidíš, zůstalo stejné jako předtím. Pořád je to stéblo slámy. Ani tvůj vztek s ním nic nezmožil. Jistě, zničit stéblo slámy je snadné. Ale přemýšlel jsi už někdy o tom, proč nám Bůh seslal malé dítě, když potřebujeme silného zachránce a vojevůdce? Jednou vyroste, bude z něho muž a nic ho neporazí. I přes lidskou zlobu zůstane tím, čím je - Spasitelem, kterého nám seslal Bůh." Mladý pastýř se usmál a se zářícím pohledem pokračoval: "Boží láska se totiž nedá zničit a zahodit. I když se zdá křehká a slabá jako stéblo slámy."

z knihy Vánoční příběhy pro potěchu duše (Portál)

BIBLICKÉ INSPIRACE

Biblický text

(3. neděle adventní)

Z evangelia podle Matouše:

Jan Křtitel slyšel ve vězení o Kristových činech. Poslal tedy k němu své učedníky s dotazem: "Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?" Ježíš jim odpověděl: "Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluchí slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nepohorší nade mnou.

"Když odcházeli, začal Ježíš mluvit k zástupům o Janovi: "Co jste vyšli na poušť vidět? Snad rákos, zmítaný větrem? Nebo co jste vyšli vidět? Člověka oblečeného do jemných šatů? Ti, kdo nosí jemné šaty, jsou přece v královských palácích. Proč jste tedy vyšli? Vidět proroka? Ano, říkám vám, víc než proroka. To je ten, o němž je psáno: 'Já posílám svého posla před tvou tvář, aby připravil cestu před tebou.' Amen, pravím vám: Mezi těmi, kdo se narodili ze ženy, nepovstal nikdo větší než Jan Křtitel. Ale i ten nejmenší v nebeském království je větší než on."

(Mt 11,2-10)

Náměty k meditaci

- Překvapuje nás, že se to stalo právě Janovi, který pokřtil Ježíše v Jordánu a ukázal ho učedníkům jako Beránka Božího, že i ten nejvíc věřící prochází tmou pochybnosti. Někdy je to pro duchovní růst nezbytné: pomáhá nám pochopit, že Bůh je vždy větší, než si ho představujeme.
- „*Co slyšíte a vidíte*“ - Ježíš neklade na své učedníky přehnané nároky. Ví, že se jako všichni lidé nejvíce spoléhají na to, co sami zažijí. Ani sv. Tomáše nekritizuje a nabízí mu dotek svých ran. Zároveň zde uvádí i spolehlivější vodítko – víru.
- Všechny zde uvedené divy jsou zmíněny už v Izajášově proroctví, někdy nazývaném starozákonním evangeliem. Na posledně jmenovaném činu je největší důraz: je totiž smyslem těch předchozích znamení, vždyť Mesiáš přináší především radostnou zvěst.
- Jan Křtitel nebyl slabou třtinou (ty hojně rostou u Jordánu i tam, kde křtil). Byl pevný a nekompromisní slovem i životem. V Ježíšových očích je víc než prorok: v jeho osobě Starý zákon potkává s Novým zákonem, který jej naplňuje a převyšuje.
- Jsi to opravdu Ty - tak pokorný a tichý Bůh, který nás přichází zachránit? Advent je čas, kdy se při přípravě jesliček pro Ježíška znovu učíme, jaký je Bůh.

SVĚTEC MĚSÍCE

svatý Mikuláš, biskup

Přesné datum narození svatého Mikuláše není známo, pravděpodobný je rok 269. Jako místo jeho narození je uváděno přístavní město Patara v tehdejší Lykii na jižním pobřeží Malé Asie, vzpomínané ve Skutcích apoštolů. Základy křesťanské výchovy přijal od rodičů, po nichž později zdědil nemalé jmění, kterého používal ke konání skutků milosrdné lásky.

Podle legendy se v rodném Mikulášově městě dostala do velké nouze jedna rodina šlechtického původu, v níž otec, který neměl na věno pro své tři dcery, chtěl prodávat jejich panenství. Mikuláš, aby je uchránil od údelu prostituce

a zbavil nejhorší bídy, za noční tmy jim vhodil do okna měšec s penězi, dostačujícími jako věno pro první dívku. Totéž udělal ještě dvakrát a svými milosrdnými skutky utvrdil rodinu ve víře v Boží lásku a uchránil ji.

Po odhalení, aby se vyhnul pochvalným řečem i pro touhu po výhradní službě Bohu, se vydal na pouť do Svaté země. Životní příběh pokračuje vyprávěním o jeho plavbě na lodi plující do Egypta. Za velké bouře prý přepadla námořníky úzkost a v obavách, že nad živlem nezmůžou, prosili o modlitbu. Mikuláš se pln důvěry v Boží pomoc obrátil modlitbou k nebi a vichřice ustala a moře se uklidnilo.

Z Egypta navštívil Jeruzalém a další posvátná místa. Při rozjímáních na poušti pocítil nutkání k návratu. Na zpáteční cestě se jednoho dne kolem r. 280, v brzkých ranních hodinách zastavil v kostele města Myra, (dnešní Demre), poblíž pobřeží. Zde se v předchozím dni biskupové lykijští usnesli na tom, že pro město zvolí za biskupa muže, který první vstoupí ráno do chrámu. Našli

tam modlíciho se Mikuláše, a přestože se bránil pro svou údajnou nehodnost, vložili na něj ruce a učinili z něho místního biskupa.

O Mikulášovi se píše, že byl pokorný a nikdy nevyhledával své vlastní cti, ale snažil se vždy šířit slávu Boží. Rozdával poučení, navštěvoval a těšil nemocné, vězně i zajatce. Sytil lačné a byl ochráncem dětí, zvláště sirotků, vdov i všech lidí nevinně pronásledovaných. Vystupoval s laskavostí a mírností, ale za Kristovu víru statečně bojoval proti viditelným i neviditelným nepřátelům.

V horlivosti proti modlářským pověrám nepřestal ani za Diokleciánova pronásledování. Byl zajat, poslán do vyhnanství a vězněn. Kruté zacházení snášel s vděčností a spoluvězně povzbuzoval na mysl i v důvěře v Boží Prozřetelnost, vykládající jim učení Kristovo. Na svobodu se dostal až za císaře Konstantina Velikého. Roku 313 se vrátil do pastýřského úřadu v Myře. Roku 325 vystoupil ještě poznamenán utrpeným mučením na slavném Nicejském koncilu.

Mikuláš zemřel 6. prosince kolem roku 350 a byl pohřben v kostele v Myře. V roce 1087 řečtí imigranti, kteří prchali před Turky, se s šedesáti italskými námořníky zmocnili v Myře všech ostatků sv. Mikuláše a převezli je do Bari v italské Apulii. Zde nechali k jeho cti vystavět nádhernou baziliku. Od té doby slaví obyvatelé Bari "svého" Mikuláše každý rok 8. května, v den přenesení, ohromnou slavností.

Prázdný Mikulášův kamenný sarkofág můžeme ještě dnes vidět v obnoveném dolním kostele Mikulášova chrámu. Antická Myra je ovšem už jen městem zřícenin. V roce 2018 archeologové objevili, že byzantský kostel svatého Mikuláše v Myře byl postaven na základech kostela podstatně staršího, kde svatý Mikuláš přímo působil. Tam je ukryta i jeho původní hrobka.

Úcta ke sv. Mikulášovi se začala šířit hned po smrti. Za svatého byl uznáván velmi brzy a uvádí se, že z jeho hrobu vytékaly dva prameny, které vracely lidem zdraví. Kult sv. Mikuláše asi po dvou staletích přesáhl oblast řecké církve a k největšímu rozšíření došlo od VIII. století v Rusku, kde se stal národním patronem. V Evropě se šířil od 10. století v Německu, Francii a Anglii.

Jeho nejstarší životopis od Michaela Arkimandritena pochází přibližně z roku 815 a o tomto díle psal i sv. Metoděj. Nejrozsáhlejší Mikulášův životopis pak v r. 1620 napsal Antonio Beattillo, jednalo se o sedm svazků

Nejčastěji je zobrazován jako biskup s knihou Písma sv. a třemi symbolickými jablky či zlatými koulemi, připomínajícími, že jeho evangelní láska zachránila před mravním otroctvím tři dcery, které do zkázy chtěl uvrhnout jejich zadlužený otec.

Catholica.cz

LITURGICKÉ OKÉNKO

Nová Smlouva (kapitola 4)

Ježíš při poslední večeři říká: „Toto je nová smlouva...“ Jestliže nová, pak je třeba nejprve se v našem uvažování vrátit ke staré smlouvě. Pro Židy je smlouva s Hospodinem základním pilířem jejich existence.

Stará smlouva začala platit přibližně před čtyřmi tisíci léty vyvolením Abrahama. Hospodin nabídl Abrahamovi a jeho lidem zemi a syna (potomstvo) - obojí je dodneška pro Židy podstatné. Smlouva byla Mojžíšem přijata a potvrzena: „Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: ‚Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov.‘“ (Ex 24,8)

Smlouva Hospodina s jeho lidem je nerovnoměrná (mezi rodiči a dětmi je také přátelství nerovnoměrné, mezi manžely rovnoměrné). Hospodin (i rodiče) dává více. On se také zavázal, že svou smlouvu nevyprovádí ani v případě selhávání Izraele.

Ježíš při svých posledních Velikonocích slavil s učedníky „platnost“ této smlouvy. Oslavovali přátelství s Hospodinem, věrnost a trvalost Hospodinovy ochrany. Ježíš ale nezůstal u staré smlouvy. Šel dál, přidal ke staré smlouvě, ke starému přátelství, své přátelství na život a na smrt. A svou - Novou smlouvu, přesněji řečeno obnovenou smlouvu - „podepsal“ svou krví.

„Když bylo po večeři, vzal kalich a řekl: ‚Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá.‘“ Ježíšova smlouva se také liší rozšířením o pozvání. Jsme ti, Hospodine, vděční za tvé přátelství, chceme na ně odpovědět svým přátelstvím. Budeme se chovat jako tvoji vděční přátelé. Jsi milující a moudrý, rádi na tebe dáme, budeme tě poslouchat.

My také při každém slavení Večeře Páně přicházíme slavit Ježíšovo přátelství s námi, přicházíme slavit *Obnovenou* (Novou) smlouvu. Proto je důležité tu smlouvu znát. Mám vědět, co mohu očekávat a co se očekává ode mne, co mám konat. K čemu se zavazuje Hospodin a k čemu se zavazujeme my.

Rozlišujeme samozřejmě mezi krví obětních beránků a daleko cennější krví Ježíšovou, jejíž vylití nás přesvědčilo, že Ježíši můžeme absolutně důvěřovat. Ježíš vysloveně vložil do své Večeře své přátelství a svou věrnost. Slavit s Ježíšem, bratřími a sestrami znamená osobně přijímat jeho přátelství i jeho spolupatřičnost s Bohem. A také poskytovat (a přijímat) přátelství druhým učedníkům Ježíšovým. Spolu s nimi vytvářet spolupatřičnost s Bohem. Na přátelství odpovídáme přátelstvím.

Chceme slavit Večeři Páně v plnosti jejího obsahu a významu. Chci se vědomě přidávat k Ježíši, který naši nevěrnost, neposlušnost a nespravedlnost převažuje svou věrností, poslušností a spravedlností. Ježíšův postoj si chceme osvojovat a postupně, krok za krokem, přijímat za svůj.

Václav Vacek: Pozvání k večeři Páně

KONCERTNÍ TURNÉ PO SEVERNÍ FRANCII

V pozdní večerní hodině dne 14. listopadu odjel Chránmový sbor VÁCLAV a orchestr Far Musica na zájezd do oblasti severozápadní Francie, konkrétně do oblasti Nord-Pas-de Calais. Na cestu nám požehnal probošt Libor Bulín. S sebou jsme vezli krásné dárky pro naše hostitele. Několik pozlacených duplikátů staroboleslavského Palladia, CD sboru, nádhernou publikaci knihy o našem městě a skleničky.

Když jsme druhý den dojeli, ubytovali jsme se v městečku Béthune Bruay. Během dalších dnů jsme si prohlédli malebné město Arras s katedrálou Panny Marie a sv. Vaasta. Vystoupali na historickou zvonici u radnice. Dále jsme

navštívili přístavní město Boulogne-sur-Mer s bazilikou Panny Marie Neposkvrněného Početí s velkolepou, sto metrů vysokou kopulí. Bylo možné se také podívat do Nausicaá - podmořského akvária, největšího v Evropě, se spoustou krásných ryb a různých mořských živočichů.

V této oblasti je několik památníků na obě světové války. Jsou to připomínky velkých bitev a hřbitovů, například i českého La Targette, kde jsou pochováni příslušníci čs.roty Nazdar, první ryze české národní jednotky, která vznikla dne 31.srpna 1914.

Během této cesty byly naplánovány dva koncerty. Jeden v městečku Burbure, v kostele sv. Gervaise a Protaise z 15. století. Druhý koncert se uskutečnil v Calonne v kostele sv. Stanislava, který je spravován polskou komunitou. Zde s námi vystupovalo polské hudební těleso, složené z několika akordeonů a neslo se v duchu polských národních písní. Na závěr sobotní mše svaté jsme si s nimi společně zazpívali polskou mariánskou píseň Černá madona, kterou známe z dob, kdy tu byl sv. Otec Jan Pavel II. Zdejší Poláci jsou potomky vojáků z 1.sv. války a přistěhovalců. Vlastenectví projevují nošením jejich krojů a tanců. Oba koncerty měly velký ohlas. Potěšila nás spontánnost a milá atmosféra u našich hostitelů. Rovněž následující pohoštění na místní radnici se neslo v srdečném duchu.

Tyto koncerty, doufáme, přispívají k budování dobrých vztahů mezi různými národy, lidmi a přinášejí radost v této neklidné době. Jsme rádi, že můžeme přinášet a šířit povědomí o Staré Boleslavi.

Velké poděkování patří všem organizátorům této cesty – sbormistryni Marii Nohynkové, dirigentovi Michaelu Housovi a Jullianovi a Lence Longuemart, panu proboštovi, městu Brandýs nad Labem-Stará Boleslav a všem dalším podporovatelům.

Jitka Vopatová, foto Chrámový sbor VÁCLAV

VÁNOČNÍ STROMEČEK

Tento nejcharakterističtější symbol Vánoc je přítomen skoro všude. Jen stěží si umíme představit svoje obydlí, kostel, významný veřejný prostor, nebo dnes i komerční prostory bez ozdobených stromečků. Naše oči se rozzáří při pohledu na rozsvícený stromeček i navzdory věku, kteří mnozí z nás mají. Dějiny tohoto symbolu Vánoc jsou o mnoho delší, než tradice adventního věnce.

Zelené větve jsou od dávných časů symbolem naděje, která je touhou člověka po návratu do stavu rajského štěstí, jehož základem je Ježíš Kristus, náš Spasitel. Ve středověku proto bylo jablko, umístěné na stromečku, znakem

života v ráji. Stromeček symbolizoval dřevo kříže, na němž byly sňaty hříchy světa. Do 8. století byl vánoční strom symbolem Krista. Váže se to na událost, kdy svatý Bonifác (+ 5. 6. 754), apoštol z Německa, dal Frankům příkaz pokácet dub, uctíváný od nich v pohanském kultu. Když dub padal, pod jeho tíhou neklesla mladá borovice, která mu stála v cestě. Bonifác to uznal za znamení z nebe a mladý jehličnatý stromeček prohlásil symbolem Krista.

I druhý příběh nás zavádí do oblastí obývaných Franky, kde v rámci irských misii na dvoře burgundského krále Gontrana působil jako opat svatý Kolumbán z Bobbia (+ 21. 11. 615). Legenda praví, že v roce 573, kdy tam trávil vánoční čas a pozoroval, jak i přes nedávné pokřtění krále a mnoha obyvatel se na jednom kopci, kde rostly jedle, stále uctívá zimní slunovrat pohanským kultem. Kolumbán chtěl místním ještě více přiblížit poselství o narození Ježíše, jenž je světlem světa. Proto rozvěsil hořící pochodně na strom ve tvaru kříže. Když to lidé viděli, přišli k mnichům na kopci a Kolumbán pronesl vánoční kázání o narození Ježíše v Betlémě.

Z těchto dvou legend je vidět, že kult stromů a posvátné háje měly pevné místo v mytologii lidstva. V tomto kultu neustále hrály důležitou roli dva světy, jenž se prolínají, svět živých a svět mrtvých. Člověk obklopený větvemi nebo stromy touží po tom, aby rozkvétající stromy symbolizující život přírody a její plodnosti se staly i jeho údělem a odpudily zlou moc. Dělo se to obzvláště během tzv. silných nocí od 25. prosince do 6. ledna, kdy se všeobecně věřilo ve škodlivost zlých duchů. Proto se v domech věšely zelené ratolesti a zapalovala světla.

Církev dovolila zachovávat tyto zvyklosti, ale dala jim nový význam, kde Kristus je pravdivý strom života a Světlo světa. Přes přijetí této symboliky (i když ne všude, neboť až 16. století přineslo úplné smíření katolické církve s tímto

symbolem Vánoc), se vánoční stromečky vykytovaly spíše v domácím prostředí, než v bohoslužebném. Zelené větve stromu vyjadřují touhu po životě věčném, jenž je zvěstován Kristem, a připomínají rajský strom Adama a Evy, jejichž jména si připomínáme na Štědrý den. V 16. století jsou už hojně zaznamenány zvyky, především v německém prostředí, zdobit stromečky sladkostmi a různými dekoracemi, jako jsou datle, sladkosti, jablíčka a papírové ozdoby. Mezi nimi má pevné místo papírová růže bez trní, jenž symbolizuje Pannu Marii, matku Boží, kdežto jablíčka neposlušnou Evu. Stromečky si v průběhu 17. století našly cestu i do šlechtických sídel, i když zpočátku převážně v německém a protestanském prostředí. V první polovině 19. století se stromečky začaly objevovat na katolických královských dvorech: ve Vídni 1816, Mnichově 1830. Do Francie doputoval tento zvyk roku 1840 s princeznou Helenou Mecklenburskou, provdanou za vévodu Orleánského.

A co u nás? Asi první doložený vánoční stromeček postavil pro obveselení svých přátel ředitel Stavovského divadla Jan Karel Liebich (1733–1822) v roce 1812. Na jeho libeňském záměčku na „Ztracené vartě“ se scházela pražská společenská smetánka i mnozí, jenž přicházeli prosit o pomoc a nebývali pro štědré srdce domácího pána odmítáni. Nejen to však překvapilo: Liebich, jenž byl známý pro svou štedrost k lidem v nouzi, dostal pod stromeček jako dárek dluhopisy vykoupené jeho přáteli od lichvářů. Je vidět, že už tehdy se tento symbol Vánoc stával místem pro konání dobrých skutků a obdarování druhých.

Vše vychází z toho největšího daru, kterým je pro nás všechny Kristus, pravý Bůh a pravý člověk, který nás všechny povolává uprostřed temnot ke svému podivuhodnému světlu. To nám připomíná nejedna z koled, které zpíváme u u vánočního stromečku.

otec Gabriel

Převzato z časopisu českobudějovické diecéze **Setkání**.

POMOC DĚTEM Z NEJCHUDŠÍCH ZEMÍ SVĚTA

Petra Burianová - ambasadorka hnutí Mary's Meals

(výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a autorka pořadu Pečení na neděli)

Dříve se u štědrovečerního stolu prostřelo místo navíc pro nečekaného hosta. Touto prastarou tradicí jsme dávali najevo, že neodmítneme pohoštění žádné náhodné návštěvě, která zavítá k našemu prahu – pocestnému, tulákovi nebo žebrákovi. Doba se mění, a tak nám o Vánocích stěží zazvoní u dveří náhodný pocestný. Lidí, kteří potřebují naši společnou pomoc, je přitom na světě pořád mnoho.

Nejzranitelnější z nich jsou děti. Nemůžeme je k našim svátečním tabulím fyzicky posadit, ale prostřednictvím Mary's Meals jim můžeme nabídnout jídlo, které je nakrmí po celý rok. Můžeme se společně pokusit co nejvíc vyvážit skutečnost plných stolů na jedné a prázdných žaludků na druhé straně světa.

Hnutí Mary's Meals pomáhá už téměř dvěma a půl milionu dětí na celém světě. Pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí jen 550 Kč. Vytvořme společně novou tradici a prostře u štědrovečerního stolu symbolický talíř, jímž nasytíme jednoho nebo i více školáků, kteří žijí v nejchudších zemích světa. Dáme jim tak jistotu, že hlad se do jejich života nevrátí, ale také šanci získat vzdělání a naději na lepší budoucnost. Místo u stolu prostřete zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Přeji vám jménem pracovníků a dobrovolníků Mary's Meals i jménem obdarováných dětí šťastné a požehnané vánoce!

www.mistouvanocnihostolu.cz

SLAVNOST SVATÉHO KLEMENTA I.

Ve čtvrtek 23. listopadu, jsme slavnostní bohoslužbou oslavili svatého Klementa I., papeže a mučedníka, jehož pontifikát se datuje do let 88/92 - 97/101, a jemuž je zasvěcen jeden z nejstarších dochovaných kostelů u nás (založení v 1. polovině 12. století, dnešní podoba z třetí čtvrtiny 12. století), v těsném sousedství baziliky sv. Václava ve Staré Boleslavi.

Relikvie sv. Klementa, při své misi na Krym k Chazarům, v roce 861, našli svatí Cyril - Konstantin a Metoděj, naši slovenští věrozvěstové. Díky nim, se na našem území rozšířila úcta k tomuto světcí, což se projevilo v zasvěcení mnoha kostelů Velko-moravské říše.

Slavnostní liturgii vedl J. M. Mgr. Michal Procházka, sídelní kanovník zdejší Kolegiální kapituly sv. Kosmy a Damiána, vikář kolínského vikariátu a farář v Uhlířských Janovicích. Mše svatá započala v kostele sv. Klementa, modlitbou P. Dr. Gabriela R. Mula-muhiče, O.Cr., administrátora farnosti Unhošť a pokračovala procesím za zpěvu litaníí ke světcí, do baziliky sv. Václava, kde pokračovala liturgie.

Redakce

Z LITURGICKÉHO KALENDÁŘE

3.12. (neděle)	První neděle adventní
6.12. (středa)	památka svatého Mikuláše, biskupa
7.12. (čtvrtek)	památka svatého Ambrože, biskupa a učitele církve
8.12. (pátek)	slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
10.12. (neděle)	Druhá neděle adventní
13.12. (středa)	památka svaté Lucie, panny a mučednice
14.12. (čtvrtek)	památka svatého Jana od Kříže, kněze a učitele církve
17.12. (neděle)	Třetí neděle adventní
24.12. (neděle)	Čtvrtá neděle adventní
25.12. (pondělí)	slavnost Narození Páně - Boží hod vánoční
26.12. (úterý)	svátek svatého Štěpána, jáhna a prvomučedníka
27. 12. (středa)	svátek svatého Jana, apoštola a evangelisty
28. 12. (čtvrtek)	svátek svatých Mládátek, mučedníků
31.12. (neděle)	svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

APOŠTOLÁT MODLITBY

PROSINEC 2023

celosvětová síť modlitby s papežem Františkem

Úmysl papeže: Za osoby se zdravotním postižením

Modleme se, aby lidé se zdravotním postižením byli v centru pozornosti celé společnosti a aby instituce podporovaly programy začleňování, umožňující jejich aktivní účast.

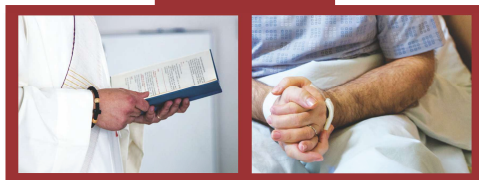
Národní úmysl: Za lidi bez naděje

Modleme se za všechny, kdo jsou zklamaní, unavení a bez naděje, aby pro ně bylo adventní a vánoční období časem nového světla.

ŽIVÝ RŮŽENEC 2024

	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Vopatová	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla
Mikulovská	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný
Časlavková	2. světla	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný
Váňová	3. světla	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný
Lomová	4. světla	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný
Gurtlerová	5. světla	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný
Lukášková	1. bolestný	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný
Nohynkovi	2. bolestný	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný
Špinarová	3. bolestný	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný
Dubnová	4. bolestný	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný
Bajerovi	5. bolestný	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný
Vopatovi	1. slavný	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný
Gryzová	2. slavný	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný
Kůla	3. slavný	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný
Boldizsát	4. slavný	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný
Houštecká	5. slavný	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný
P. Mariusz	1. radostný	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla
Bahník	2. radostný	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla
Kopecká	3. radostný	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla
Tintěrovi	4. radostný	5. radostný	1. světla	2. světla	3. světla	4. světla

HLEDÁME

**kandidáty a kandidátky
pro službu
NEMOCNIČNÍCH KAPLANŮ
v Arcidiecézi pražské**

KDO JE NEMOCNIČNÍ KAPLAN?

Nemocniční kaplan je mezinárodní označení osoby, která vykonává duchovní péči ve zdravotnických zařízeních. Působí na základě pověření daného svou církví a smlouvy s nemocnicí.

POŽADUJEME

- + magisterské vzdělání v oboru katolické teologie nebo jiné humanitní vysokoškolské vzdělání, a navíc dokončené bakalářské vzdělání v oboru katolické teologie
- + příslušnost k Římskokatolické nebo Řeckokatolické církvi
- + ochota se dále vzdělávat a projít různými výcviky
- + otevřenost pro ekumenickou a mezináboženskou spolupráci
- + otevřenost pro mezioborovou spolupráci

V případě zájmu napište na knk@apha.cz

ARCIBISKUPSTVÍ
PRAŽSKÉ

31. 12. 2023

NEDĚLE

12.00 - 24.00

24.00

VIA SANCTA MARIANA

**NA MŠI SV. KE CTI MATKY BOŽÍ PANNY MARIE 1. 1. 2024 OD PŮLNOCI
POUTÍ K PALLADIU ZEMĚ ČESKÉ ZA NÁROD
Z PRAHY DO STARÉ BOLESLAVI**

22.00 - U ZVONICE, DŘEVČICE

19.00 - U LESOPARKU KBELY,
PRAHA 19

16.30 - KLÍČOVSKÝ PARK,
KLÍČOV, PRAHA 9

13.30 - KOSTEL SV. CYRILA A METODĚJE,
KARLÍN, PRAHA 8

12.00 - STAROMĚSTSKÉ NÁMĚSTÍ,
PRAHA 1

K MÍSTU ZROZENÍ

SV. VÁCLAVA

PRO NEBE

PO SVATOJAKUBSKÉ CESTĚ

Z PRAHY

DO STARÉ BOLESLAVI

NA NEJSTARŠÍ POUTNÍ MÍSTO NAŠÍ ZEMĚ

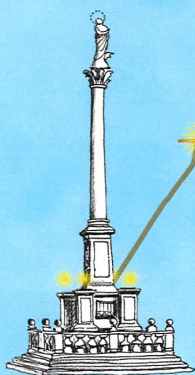
V 1050. VÝROČÍ ZALOŽENÍ BISKUPSTVÍ PRAŽSKÉHO
A KLÁŠTERA SV. JIŘÍ.

CELEBRUJE J. EM. DOMINIK KARDINÁL DUKA O.P.
SPOLU S KONCELEBRANTY

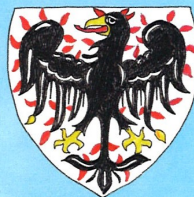
TRASA 26 KM, 44 ZASTAVENÍ K MODLITBĚ (LORETÁNSKÉ LITANIE)

WWW.VIASANCTAMARIANA.CZ

TĚŠÍME SE NA SPOLEČNOU POUŤ S VÁMI

12.00

advent Vánoce nový rok

STARÁ BOLESLAV
2023/2024

pátek
1
prosinec

Večerní prohlídka běžně nepřístupných prostor
od 20.00
bazilika Nanebevzetí Panny Marie

neděle
3
prosinec

Betlémy – brána do adventu
14.00–18.00, staroboleslavská brána

Andělská pošta pro Ježíška
do neděle 17. prosince
Informační a kulturní centrum

sobota
9
prosinec

Betlémy – brána do adventu
10.00–14.00, staroboleslavská brána

sobota
16
prosinec

Betlémy – brána do adventu
10.00–14.00, staroboleslavská brána

Andělský advent ve Staré Boleslavi
sraz v andělském oblečení před bazilikou Nanebevzetí Panny Marie v 17.00
projdeme k nazdobenému stroměčku na náměstí, v kostele si zazpíváme koledy ze zpěvníčky, za doprovodu varhan s naší úžasnou varhanicí Janou Lukáškovou.
Těšíme se na Andělské zpívání dětí ze Záškoly.

neděle
17
prosinec

KrisKros vánoční koncert
od 16.00
KrisKros a capella cze a České saxofonové kvarteto
Vstupné 290 Kč
bazilika Nanebevzetí Panny Marie

pátek
22
prosinec

Večerní prohlídka běžně nepřístupných prostor
od 20.00
bazilika sv. Václava

sobota
23
prosinec

Betlémy – brána do adventu
neděle 24. 12., pondělí 25. 12., úterý 26. 12.
10.00–14.00, staroboleslavská brána

úterý
26
prosinec

Vánoční koncert Chrámového sboru Václav a komorního orchestru Far Musica
od 16.00
bazilika Nanebevzetí Panny Marie

pondělí
1
leden

Novoroční koncert Jaroslav Svěcený a komorní orchestr Virtuosi Pragenses
od 15.00, vstupné 550 Kč
bazilika Nanebevzetí Panny Marie

Dvůr Informačního a kulturního centra Stará Boleslav

Předvánoční trhy

od neděle 17. prosince do soboty 23. prosince
Otevírací doba:
neděle 17. prosince 10.00 – 17.00
pondělí 18. – pátek 22. prosince 13.00 – 17.00
sobota 23. prosince 10.00 – 17.00

Prodej vánočních stromků

od soboty 25. listopadu do soboty 23. prosince
Otevírací doba:
soboty a neděle 10.00 – 17.00
všední dny 13.00 – 17.00
O adventních víkendech stánky se svařákem a trdelníkem.

www.staraboleslav.com | FB: @PoutniMistoStaraboleslav
☎ 312 313 312 | ✉ infocentrum@staraboleslav.com

METROPOLITNÍ KAPITULA U SV. VÍTA A SPOLEK ČLOVĚK A VÍRA
VÁS ZVOU NA VÝSTAVU VELKOFORMÁTOVÝCH FOTOGRAFÍ

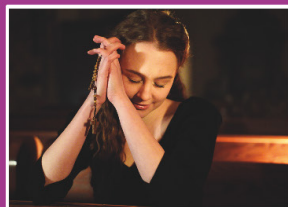
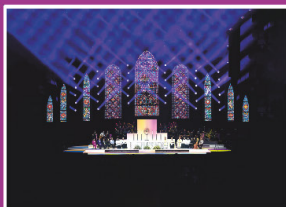
ČLOVĚK A VÍRA

KATEDRÁLA A ŽIVÁ SETKÁNÍ

od 26. 11. 2023 do 9. 1. 2024

Pražský hrad – Mladotův dům, Vikářská 37

Otevřeno: všední dny 11–15 hod., víkendy a svátky 10–16 hod.

člověk
VÍRA

METROPOLITNÍ
KAPITULA
U SV. VÍTA PRAHA

ČESKÁ
BISKUPSKÁ
KONFERENCE

POŘAD VÁNOČNÍCH BOHOSLUŽEB VE STARÉ BOLESLAVI A. D. 2023

Neděle – 24. 12. 2023 – Štědrý večer

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **16.00 a 24.00** mše svatá

Pondělí – 25. 12. 2023 – slavnost Narození Páně

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

bazilika svatého Václava – Stará Boleslav **18.00** mše svatá

Úterý – 26. 12. 2023 – svátek svatého jáhna Štěpána prvomučedníka

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

bazilika svatého Václava – Stará Boleslav **18.00** mše svatá

Středa – 27. 12. 2023 – svátek svatého Jana, apoštola a evangelisty

bazilika svatého Václava – Stará Boleslav **18.00** mše svatá

Čtvrtek – 28. 12. 2023 – svátek svatých Mládětek, mučedníků

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

Pátek – 29. 12. 2023 – pátý den v oktávě slavnosti Narození Páně

bazilika svatého Václava – Stará Boleslav **18.00** mše svatá

Sobota – 30. 12. 2023 – šestý den v oktávě slavnosti Narození Páně

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

Neděle – 31. 12. 2023 – svátek Svaté Rodiny, Ježíše, Panny Marie a svatého Josefa

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

– zakončení občanského roku

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **16.00** mše svatá

NOVÝ ROK A. D. 2024

Pondělí – 1. 1. 2024 – Slavnost Matky Boží, Panny Marie, Nový rok

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **00.00.01** mše svatá

celebruje Jeho Eminence Dominik kardinál Duka,

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

bazilika svatého Václava – Stará Boleslav **18.00** mše svatá

Sobota – 2. 1. 2024 – Slavnost Zjevení Páně

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

Neděle – 7. 1. 2024 – Svátek Křtu Páně

bazilika Nanebevzetí Panny Marie – Stará Boleslav **9.00** mše svatá

bazilika svatého Václava – Stará Boleslav **18.00** mše svatá

MODLITEBNÍ SETKÁVÁNÍ NAD PÍSMEM

Přijměte pozvání na další setkání ve Farním centru v Jungmannově ulici **ve středu 13. prosince v 19 hod.**

Inspirací pro zamyšlení a modlitbu bude desátá kapitola Janova evangelia. Těšíme se na vás!

Vladimír Šimík, tel: 602 266 586, v.simik@centrum.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

Den	Hodina	Místo
Pondělí	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Úterý	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav
Středa	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Čtvrtek		
Pátek	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav
Sobota	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
Neděle	9.00	bazilika Nanebevzetí Panny Marie - Stará Boleslav
	18.00	bazilika svatého Václava - Stará Boleslav

NEDĚLNÍ MŠE SVATÉ VE FARNOSTI

Všetaty	8:15 h
Kozly	9:30 h
Kostelec n.L.	10:30 h (kostel sv. Víta, 1. neděle v měsíci kostel sv. Martina)
Skorkov	11:00 h

Přihlásit se k odběru aktuálních informací můžete zasláním e-mailu na adresu prenosy@staraboleslav.com

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.*

Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847; e-mail: liborbulin@seznam.cz

Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz

Uzávěrka čísla je v úterý před poslední nedělí předcházejícího měsíce.